

(המשך מעמוד 19)

„באולפנים ניתנה לי אפשרות לבחור בין בימוי סירטי-עלילה לבין בימוי סרטים קצרים. בחרתי בסרטים קצרים. הרגשתי שאני מלא ברעיונות הרוצים להתפרץ החוצה, וסרט קצר מהיר יותר ואף הכנתו נמשכת זמן מועט.”

לשיאו הבימוי הגיע קונסטנטי-נסקו בסידרת סרטים קצרים על הפסל הרומני קונסטנטיין ברנקווי (שהוקרנו לאחרונה גם בסינמטקים של תל-אביב וירושלים, ושזכו לקהל צופים נלהב). קונסטנטינסקו פרה את הסידרה מממשלת רומניה ב-500 דולארים, וגם זאת בתנאי שתוקרן רק שלא למטרות רווח.

צ'ק קטן מאוד. אל ברנקווי הגיע קונסטנטינסקו בדרך מיקרה. האולפנים בבוקרשט שלחו אותו לניו-יורק, לגלות גולים רומניים מעניינים ולעשות עליהם סרטים.

חודשים ארוכים הסתובב קונסטנטינסקו בניו-יורק, תר אחרי גולים וכתב עשרה תסריטים על חייהם של המאושרים הללו. המיפלה אישרה רק תסריט אחד: על חייו ומותו של קונסטנטיין ברנקווי. כך נולדו שישה סרטים קצרים, בני עשר דקות כל אחד. הסידרה הזו היא גם שסייעה לקוניסטנטינסקו לברוח מרומניה, כאשר הטלוויזיה הגרמנית הזמינה אותו לגרמניה כדי לערוך סידרת טלוויזיה על הפסל.

מגרמניה הגיע לארץ. וכאן גילה מחנק מסוג אחר. „פיתאום הייתי בודד לגמרי. יכולתי למות באמצע הרחוב ואף אחד לא היה יודע שנגמרתי, שאין יותר פאוול.”

„גם בעבודה הייתי בודד. רציתי לעשות סרטים, זה הרי הדבר היחיד שאני יודע לעשות. לטלוויזיה לא הצלחתי להתקבל. ובגלל זה שאני לא מוכר, לא שייך לחבורת הבימאים הישראלים המקבלת תקציבים מכל מי שרק אפשר, נאלצתי לרוץ אחרי מפקדים ומוסדות, להתחנן, להראות תסריטים, לנסות להלהיב.”

במשך חמש שנים ביים קונסטנטינסקו שיבעה סרטים — על אילן ועל עולים חדשים ועל גרגורי פק בארץ. חלקם מומנו על-ידי הטלוויזיה, חלקם על-ידי משרדים ממשלתיים שונים.

„אחרי שגמרתי לביים סרט, קיבלתי צ'ק, קטן מאוד, והלכתי הביתה. אף אחד לא אמר לי: מפני שאנחנו מרוצים ממך, בוא, תישאר אצלנו. היו מרוצים מהסרטים שלי, את זה אני יודע, אבל זרקו אותי לכלבים. זה הסבל של האמן בישראל: רוצה לעבוד ולא יכול. לפעמים נשאר ממש בלי לחם.”

„אני רוצה ליצור!” בתשע השנים האחרונות עובד קונסטנטינסקו במכון לאמצעי-הוראה של משרד התעשייה והמיסחר, שם הוא מביים סרטים קצרים שיעזרו למורים בכיתות: אלקטרולויה, חזוק חומרים, אנשי הפלדה, מקורות חום, בטיחות במוסכים. 54 סרטים כאלה כבר ביים.

„היום המציאות שלי היא כזו שבבוקר אני בא מחתים כרטיס, עושה את העבודות שאני צריך לעשות ואחרי כך חולם על סרטים אחרים.”

„ויש לי הרבה רעיונות. אני רוצה לביים סרט על ילדי סלאבינו ועל שירי יהודה הלוי ועל אשת-אשף נדיה. בינתיים אני אוסף חומר, נפגש עם אנשים, קורא, מתכתב, אבל מי יממן לי את הסרטים? אני הרי לא דני וולמן או אבי נשר; אני פאוול מרומניה, לא מוכר, לא ידוע כאן.”

„תשע שנים של חלומות גילו לי שיש בי שני אנשים. האחד אומר לי: פאוול, תסתכל על עצמך, על הפנים עם הקמטים, על הגיל שלך, על חמשת ניתוחי-הלב שעברת. פאוול, תסתכל על עצמך, אתה כבר שבר-כלי. עד מתי עוד תחלום על סרטים?”

„והאיש האחר אומר לי: אל תשכח שגם אני קיים. אני רוצה ליצור. אם אני לא עושה סרטים אני כמו מת. האיש האחר הוא שמנצח.”

אין רוטציה!

לראשונה בתולדות הפרסום בישראל זכה משרד פרסום יחיד

וימר טמיר כהן (יעקבסון)

ב„אות הנודד של מערכת אותות למבצע הפרסום הטוב ביותר של השנה” (האוסקר של הפרסום) 3 שנים ברציפות:

1985 - מיס לוס (הוד לבן)

1984 - גלי

1983 - עלית

ועכשיו הוא שלנו לצמיחות.

תודה

וימר טמיר כהן (יעקבסון)

זה יכול לקרות גם כאן!!!

האסון שאירע בכור הגרעני הסובייטי מהווה שיא בשרשרת של תקלות שהתרחשו בכורים גרעיניים באירופה ובארצות-הברית.

למרות זאת לא חזר בו ראש-הממשלה, שמעון פרס, מכוונתו לרכוש עוד כורים גרעיניים לישראל; ודוברי הממשלה, בחוסר-אחריות מדהים, מנסים לטשטש את ממדי הסיכון לבריאותם של תושבי הארץ ולחיייהם.

הממשלה מתכוונת להוציא סכומי עתק על כורים גרעיניים; הבה נאמר לה: לא!!!

ביום א' ה-11 במאי,

מ-4 אחה"צ עד 6 בערב נקיים

משמרת-מחאה

מול בית ראש-הממשלה ברחוב בלפור בירושלים לפרטים נוספים אנא פנו למשרדנו, טל. 03-659474

הרשימה המתקדמת לשלום

לחנויות פופ, מתנות, מכשירי כתיבה ותיירות

הגיע מבחר גדול:

1. מדבקות (STICKERS) של דגל ישראל;
2. דגל - מדבקה חדשה I LOVE YOU ISRAEL;
3. מדבקות הסמל האורגנילי לכל סוגי המכוניות;
4. מדבקות וולט דיסני, דונאלד, פינקנתר ועוד;
5. גלויות ברכה לילדים ולנוער;
6. תמונות פופ בכל הנושאים;
7. תמונות נושאי ישראל לתיירות.

המבחר גדול והמחירים מוזלים ביותר 30% הנחה ממחירון יבוא

Armon רח' אילת 47 ת"א טל. 03-657112 - 03-657001

תן טרמפ לחייל